

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

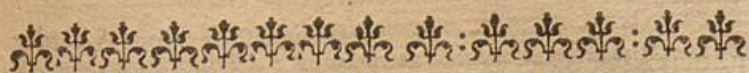
Lvgdvni, 1659

Cap. I. De Missæ sacrificio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

are crimen proximi: v. gr. complicit, si non posset adiri alius confessarius, cui is esset ignotus: rogo num probabile sit etiam peccatum non esse, licet adiri facile possit alius confessarius? Probabile esse affirmant graues Doctores exteri; quia si licitum est illud dicere ~~vni~~ vni vel duobus extra confessionem, multo magis in confessione, cum absit diuulgationis periculum. Ex Suaric.

Suar.

EXAMEN XI.

De Legibus in particulari, circa primum Ecclesiae praeceptum de audiendo Sacro.

CAPVT PRIMVM.

De Missae Sacrificio.

1. *Vid est Sacrificium?* Oblatio facta Deo per immutationem alicuius rei in signum legitime institutum diuinæ excellentiæ. Multiplex olim fuit & si materiam spectes, in animalia, fructus terræ, & libamina (quæ liquores quidam erant) distinguebatur; si formam, seu actionem offerentis, in holocaustum, hostiam pro peccato, & pacificam partiebatur; si finem offerebatur tum pro venerando Deo, eiusque excellentia protestanda, tum pro expiatione peccatorum, tum pro gratiarum actione, tum denique pro impetratione beneficij. Hinc Sacrificij Missæ perfectio dignoscitur, quod & holocausti rationem habet in diuinæ excellentiæ recognitionem, & actionis gratiarum in recognitionem passionis Christi, & impetratorij, cum per illud Christus offeratur, cui nostra spes omnis debet inniti.

2. *A quonam Missæ Sacrificium institutum?* Si sermo sit de substantia, à Christo Domino fuit institutum, docente fide: si ratione caeremoniarum, & orationum, quæ adiunguntur, Ecclesiam habet institutricem.

3. *Quanam res Sacrificij huius?* Christus est, qui sub Sacramentalibus speciebus offertur.

4. *Quanam autem actio, in qua ratio Sacrificij ponitur?* Consecratio est ad sumptionem ordinata, sic enim cibus & refectio fidelium.

5. *Requiritur ne vtriusque speciei consecratio?* Ita planè: sic

enim mystica mactatio est expressè corporis à sanguine separationem repræsentans.

6. *Differt ne Missa ab incruento Sacrificio, quod Christus obtulit, & à Cruentis cruento?* Profectò Missa Sacrificij illius oblatio est accidentaliter tantum differens ab incruento illo, quod in cæna Christus obtulit, & à cruento Crucis; quod in actione quidem sacrificandi distinctum, sed in re oblata convenit.

7. *Quisnam offerens hoc Sacrificium?* Summus Sacerdos principaliter offerens Christus est, non tantum remotè, ob institutionem, & virtutem in eius merito fundatam; sed etiam proximè, quia Sacerdos quilibet in persona Christi conficit, & cum omnibus actu concurret repræsentando omnes & singulas oblationes Christi Deo in passionis suæ memoriam. Porro Minister omnis Sacerdos est legitimè ordinatus: alij etiam fideles moraliter illi aliquo modo cooperantes; offerentes sunt medio Sacerdote: & suo etiam modo tota militans Ecclesia.

8. *Pro quibusnam hoc sacrificium offertur?* Personæ, pro quibus offertur, multæ sunt. Primò ipsemet Sacerdos. Secundò alij fideles, qui offerunt. Tertiò alij omnes, pro quibus vel Sacerdos ipse fructum satisfactionis, & impetrationis offert, vel alij offerentes applicant, vel quod ad ipsos pertinet ex opere operantis. Quartò ipsa Ecclesia militans ex fidelibus constans, in qua infantes quidem peccatores, & catechumeni fructus impetrationis capaces sunt, energumini etiam fructus satisfactionis: excipie excommunicatos, pro quibus publicam personam agendo non licet offerre, sed tantum priuata oratione in *Memento*. Quintò etiam infideles, quibus tantum prodest Missa, ut est impetratoria. Sextò defuncti in Purgatorio existentes, quibus omnibus modis prodest. Septimò beati, pro quibus ut honorarium Sacrificium est, & impetratorium accidentaliter, & extrinsecè gloriæ, potest offerri. Nullo autem modo pro damnatis offerendum.

9. *Quosnam Missa parit effectus?* Primò gratiam primam, & remissionem mortalium, non quidem ex opere operato, sed per modum impetrationis, & mediatè bonum motum in nobis excitando, per quem gratiam inueniamus in auxilio opportuno, non semper efficaciter, sed sufficienter ex parte sua, & infallibiliter, præsertim si pro se ipso quis offerat. Secundò eadem ratione eiusdem gratiæ præstat augmentum. Tertiò venialia peccata remittit etiam ex opere operato, mouendo

mouendo Deum ad producendum remissionis effectum, vt probabiliter cum Filliucio assero. Quartò pœnâ peccatorum siue mortalium, siue venialium ex opere operato tollit, nec minus easdem per modum impetrationis remittit, cum spirituales vires impetret ad opera pœnitentiæ peragenda, quibus Deo satisfacimus. Quintò bona etiam temporalia per modum impetrationis confert.

10. *Quisnam autem personis hi effectus tribuuntur?* Primò, ministris offerentibus. Secundò, aliis fidelibus cooperantibus ad Sacrificium. Tertio, toti Ecclesiæ. Quartò, iis, pro quibus Sacrificium offertur. Porro ipse Sacerdos duplicem fructum refert satisfactionis, qui ex opere operato confertur, alterum vt publicus minister est, alterum vt priuatus offerens, quem tamen nisi iustus sit minimè recipit. Is verò, pro quo offertur, vnum tantùm accipit satisfactionis, quam ipse Sacerdos vt publicus minister est confert.

11. *Quid si nulli Sacrificij fructus applicetur, vel incapaci vel non indigenti?* in Ecclesiæ thesauro remanebit.

12. *Priuati offerentes possunt ne offerre satisfactionum suarum partem?* Non; quia personalis est. Attamen probabile arbitror cum Filliucio & aliis ex charitate posse, sicut alias proprias satisfactiones.

13. *Quidnam requiritur ad hos fructus percipiendos?* Gratia habitualis, & viatoris status, qui tamen etiam existentibus in purgatorio conuenit, quia quoad pœnarum remissionem adhuc in via censentur.

14. *Quantus Missæ valor?* Profectò hic Missæ qualiscunque valor, qui ex opere operato confertur, finitus est quoad intensionem, cum Ecclesia sæpius pro eodem sacrificare consuescat. Eodémque pacto pro pluribus collatus minor erit in singulis, non tamen minuetur multitudine offerentium, cum quo plures offerentes sunt, eò etiam plures quodammodo oblationes sint, continentes singulæ suum fructum. Valor tandem Missæ, qui per impetrationem habetur, infinitus est, ideòque pro multis oblata non minus singulis prodest, quam si pro vno tantùm offerretur.